

Sygn. akt V RC 762/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku Wydział V Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Wiesława Jolanta Niemyjska

Protokolant:st.sekr.sądowy Dorota Osmulska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy powództwa małoletnich A. K. (1) i P. K.

reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową M. K. (1)

przeciwko D. K.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa D. K.

przeciwko małoletnim A. K. (1) i P. K. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową M. K. (1)

o obniżenie alimentów

I. Powództwo główne oddala.

II. Powództwo wzajemne oddala.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego D. K. kosztami sądowymi.

Sygn. akt V RC 762/12

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletnich A. i P. rodzeństwa K. – M. K. (1) – wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na dzieci od pozwanego D. K. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 1.200 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów, od dnia 01.09.2013 r., płatne do 5-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat. Domagała się także zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych (k. 3 i stanowisko przedstawicielki ustawowej powodów zajęte do protokołu rozprawy z dnia 22.08.2013 r. – k.76).

Żądanie podwyższenia alimentów ustawowa przedstawicielka w szczególności uzasadniała zmianą rodzaju i wielkości usprawiedliwionych potrzeb powodów, których nie może samodzielnie zaspokoić.

Pozwany D. K. wnosił o oddalenie powództwa w całości, składając jednocześnie pozew wzajemny o obniżenie alimentów do kwoty po 200 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów. Swoje żądanie motywował pogorszeniem się stanu jego zdrowia i związanym z tym obniżeniem się jego możliwości zarobkowych (k. 16).

Ustawowa przedstawicielka domagała się oddalenia powództwa o obniżenie alimentów w całości (k. 26).

Sąd ustalił, co następuje:

M. K. (1) i D. K. byli małżeństwem. Ze związku tego mają dwoje wspólnych dzieci: A. K. (1), urodzonego w dniu (...) (akt urodzenia k. 5) oraz P. K., urodzoną w dniu (...) (akt urodzenia k. 6). Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012 roku Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie V RC 370/11 alimenty zasądzone od D. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku, z dnia 12 grudnia 2006 roku w sprawie V RC 314/06 w kwocie po 250 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów podwyższono z dniem 22 czerwca 2011 roku do kwoty po 300 złotych miesięcznie na rzecz każdego dziecka (k. 80 akt Sądu Rejonowego w Białymstoku (...)).

W tamtym okresie małoletni A. K. (1) miał 11 lat. Uczęszczał na nieodpłatne zajęcia do logopedy, które połączone były z koniecznością dowożenia go do lekarza co w skali miesiąca stanowiło wydatek w granicach około 300 złotych. Miesięczny koszt utrzymania A. jego ustawowa przedstawicielka określała na kwotę około 850 złotych. Na kwotę tą składały się wydatki na żywność w wysokości 400 złotych, ubrania 200 złotych, wyjazdy w szkole i składki na basen 25 złotych, dojazdy do logopedy 300 złotych, leki 100 złotych, kieszonkowe 30 złotych oraz 180 złotych raz w roku na wycieczkę szkolną. Na wyprawkę szkolną A. w tamtym czasie przedstawicielka ustawowa poniosła wydatek w granicach 500 złotych. A. nie korzystał z obiadów w szkole ani z żadnych dodatkowych odpłatnych zajęć pozalekcyjnych, gdyż matki nie stać było na ich opłacenie.

Małoletnia P. K. miała wówczas 10 lat. Jej miesięczny koszt utrzymania ustawowa przedstawicielka określała na kwotę 800 złotych. Na kwotę tą składały się wydatki na żywność w wysokości 400 złotych, ubrania 100 złotych, leki 100 złotych, kieszonkowe 30 złotych oraz 180 złotych raz w roku na wycieczkę szkolną. Wyprawka szkolna P. kosztowała w tamtym czasie około 450 złotych. Podobnie jak brat, również i P. nie korzystała z obiadów w szkole ani z żadnych dodatkowych odpłatnych zajęć pozalekcyjnych, gdyż matki nie stać było na ich opłacenie.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów – M. K. (1) miała w tamtym czasie 30 lat. Mieszkała wspólnie z dziećmi u swoich rodziców. Prowadziła własną działalność gospodarczą - zajmowała się pośrednictwem w sprzedaży przypraw do zakładów mięsnych. Zarabiała netto około 2.000 złotych. Po opłaceniu składek ZUS i księgowej pozostawała jej kwota około 1.000 złotych. Mieszkając u rodziców okresowo dokładała się do kosztów utrzymania kwotą 100 złotych oraz kupowała butlę gazową za 60 złotych. Rodzice ustawowej przedstawicielki prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni 10 ha. M. K. (1) nie pracowała w tym gospodarstwie.

Pozwany D. K. w czasie ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym względem małoletnich powodów miał 40 lat. Posiadał gospodarstwo rolne o powierzchni 7,22 ha. Uzyskiwał dochód z tego gospodarstwa w wysokości 12.000 złotych rocznie. otrzymywał dopłaty unijne, przykładowo w wysokości 5.400 za rok 2011. Mieszkał w jednym domu z rodzicami, były to oddzielne mieszkania. Pozwany nie płacił rodzicom za mieszkanie, ale się nimi opiekował. Rodzice pozwanego utrzymywali się z rent w wysokości po około 700 złotych. Dodatkowo ponosił opłaty związane z utrzymaniem domu w wysokości 144 złotych za energię elektryczną oraz opłaty roczne w wysokości 227,78 złotych za wodę, ubezpieczenie budynków 523 złote, podatek 508 złotych. Opłacał także składki KRUS w rocznej wysokości 1.380 złotych. Pozwany ponosił roczne koszty związane z uprawą ziemi, na które składają się koszty zakupu ropy w wysokości 2.250 złotych, zakupem środków do oprysków roślin - 250 złotych, nawozów 1.500 złotych oraz naprawą maszyn rolniczych w wysokości 1.000 złotych. Podawał, iż nie mieszka u swojej konkubiny, lecz z rodzicami. Ze związku z konkubiną miał dziecko A. K. (2) w wieku 4 lat oraz jak twierdził M. K. (2) w wieku ponad rok. Na rzecz małoletniego A. K. (2) pozwany miał zasądzone alimenty w wysokości 300 złotych wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 listopada 2011 roku w sprawie IV RC 654/11. Na rzecz małoletniej M. K. (2) pozwany nie płacił alimentów. Swój miesięczny koszt utrzymania pozwany określał na kwotę około 400 złotych.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o akta Sądu Rejonowego w Białymstoku V RC 370/11, V RC 324/06, IV RC 743/07, IV RC 654/11.

Przedstawicielka ustawowa M. K. (1) ma obecnie 32 lata. Jest z wykształcenia technikiem technologii żywności. Prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą K. M. H. i Usługi. Od czasu ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów na rzecz małoletnich powodów zmieniły się zasady wykonywanej przez nią pracy. W chwili obecnej przedstawicielka ustawowa nie jest już przedstawicielem handlowym, lecz sama korzystając z kredytu kupieckiego kupuje przyprawy, by następnie odsprzedawać je różnym firmom. Z jej twierdzeń wynika, że uzyskuje miesięczny przychód w wysokości około 3000 zł, z czego musi opłacić składki ZUS – 1027 zł miesięcznie (k. 177-179), podatek VAT w granicach – 250 – 500 zł miesięcznie, koszty obsługi księgowej – 150 zł miesięcznie (k. 149-169), ratę kredytu na samochód – 282 zł miesięcznie (k. 181-193).

Z zeznania podatkowego PIT – 36 za rok 2012, wynika, że M. K. (1) osiągnęła dochód w wysokości 8.754,98 zł (k. 147, k. 142-144).

Przedstawicielka ustawowa wraz z dziećmi mieszka u swoich rodziców, gdyż nie stać jej na wynajem stancji. Czasem dokłada do kosztów utrzymania domu symboliczne kwoty rzędu 150-200 zł miesięcznie. Rodzice przedstawicielki ustawowej prowadzą gospodarstwo rolne. Przedstawicielka ustawowa nie pomaga im w tym.

Oprócz małoletnich A. i P. rodzeństwa K., nie posiada innych dzieci przedstawicielka ustawowa.

W skład jej majątku wchodzi udział w nieruchomości gruntowej, jaką posiada wraz z pozwanym, samochód marki V. (...) z 1997 roku (k. 148, 85 arów łąki - zeznania przedstawicielki ustawowej k. 77).

Przedstawicielka ustawowa twierdziła, że zwiększenie się kosztów utrzymania małoletnich powodów związane jest z poddaniem ich stałej opiece dentystycznej, częściowo odpłatnej, a także ze wzrostem kosztów wyżywienia, odzieży, mieszkania, higieny osobistej, rozrywek i wypoczynku.

Przedstawicielka ustawowa, mimo że pozwem wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty po 1200 zł na każde z małoletnich dzieci, podczas rozprawy, jaka odbyła się 22 sierpnia 2013 r. miesięczny koszt utrzymania A. określiła na kwotę 1200 zł oraz koszt utrzymania P. podobnie na kwotę 1200 zł, stwierdzając, że będzie łożyć na każde z dzieci kwoty po 600 zł i chce aby pozwany łożył tyle samo (protokół k. 77).

Małoletni A. K. (1) ma obecnie 12 lat. Na koszty jego utrzymania, wedle oświadczenia matki, składają się następujące wydatki: 300 zł na wyżywienie; około 200 zł rocznie na wycieczki szkolne; 250 zł na ubrania (rachunki k. 199-200), 31 zł na zakup paliwa celem dowozu małoletniego do dentysty (karta leczenia stomatologicznego k. 170-171); 100 zł miesięcznie na kieszonkowe; 115 zł rocznie na buty, ochraniacze i getry do gry w piłkę nożną; 109 zł na spłatę raty pożyczki zaciągniętej na zakup komputera (k. 194-196); 20 zł na Internet (zeznania przedstawicielki ustawowej k. 78).

Małoletnia P. K. ma aktualnie 11 lat. Na koszty jej utrzymania, według oświadczenia matki, składają się następujące wydatki: 250 zł na wyżywienie; około 200 zł rocznie na wycieczki szkolne; 300 zł na ubrania (rachunki k. 201); około 500 zł na zakup podręczników (rachunki k. 197, k. 202-204); 100 zł miesięcznie na kieszonkowe; 100 zł na wizyty u dentysty (karta leczenia stomatologicznego k. 172-175 (zeznania przedstawicielki ustawowej k. 78).

Przedstawicielka ustawowa przedłożyła również inne, liczne rachunki za zakup jedzenia, odzieży, przyborów szkolnych, opłat (...) (k. 205-212, k. 230-231), jednak część z przedłożonych dowodów dokumentuje sprzedaż dokonaną w roku 2011 oraz dotyczy przedmiotów, których nie można zaliczyć do niezbędnych kosztów utrzymania małoletnich powodów- jako alimentów które mają zaspokajać bieżące potrzeby dzieci (np.: pompa do wody).

Pozwany D. K. ma obecnie 41 lat. Jest rolnikiem i utrzymuje się z pracy na gospodarstwie rolnym. Ze złożonego do akt sprawy zaświadczenia wynika, iż choruje na boreliozę (k. 21, k. 47 - 48), wymaga leczenia operacyjnego ze względu na uszkodzenie łąkotek po skręceniu kolana (zaświadczenie k. 18, k. 19, k. 45). Twierdził, że ma zmiany zwyrodnieniowe stawów, chondropatię II stopnia kłykci kości udowej lewej (k. 20, k. 46) i z powodu bólu, który mu codziennie towarzyszy, nie jest w stanie wykonywać żadnej pracy fizycznej (pismo pozwanego k. 17). Dodatkowo wykryto u niego zwyrodnienie chrząstki biodra oraz zwyrodnienie barku, w związku z czym został skierowany na

rehabilitację (k. 234). Pozwany cierpi również na przewlekły nieżyt żołądka, zaburzenia depresyjno – lękowe, jest pod opieką poradni ortopedycznej (k. 105-112). W listopadzie 2013 r. pozwany przeszedł, operację kolana – jest to pierwsza operacja jaką przeszedł pozwany życiu dorosłym (karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 262).

Od marca 2013 r. do sierpnia 2013 r. pozwany przebywał na zwolnieniu lekarskim (k. 61-65). Orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy KRUS, został uznany za niezdolnego do pracy do maja 2014 r. (orzeczenie k. 250).

Na leczenie, jak twierdzi pozwany, wydaje 1600 zł rocznie (zestawienie k. 116, rachunki k. 59-60, k. 64, k. 66, k. 68 – 73, k. 117-126, k. 251). Ponadto wydatkuje na ubezpieczenie budynków - 593 zł rocznie (k. 43), na ubezpieczenie KRUS – 366 zł na kwartał (k. 40), na podatki – 475 zł na kwartał (k. 41), na wodę 170, 32 zł (k. 42), na światło – około 168 zł miesięcznie (k. 44), na gaz – 55 zł miesięcznie, na opryski – 400 zł rocznie (k. 67, k. 130), na nawozy – 2910 zł rocznie (k. 39, k. 132, k. 254), na paliwo – około 2250 zł rocznie (k. 50 – 60, k. 133-134, k. 253), na naprawę maszyn – około 1000 zł rocznie. Na własne utrzymanie pozwany przeznaczą około 400 zł miesięcznie (zestawienie kosztów k. 38).

Pozwany posiada nieruchomość rolną o powierzchni 7,22 ha, dom wielkości 80 m² oraz wraz z przedstawicielką ustawową jest współwłaścicielem w nieruchomości gruntowej o powierzchni 1,13 ha (oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku i dochodach k. 9). Ponadto do jego majątku należy samochód osobowy marki O. oraz maszyny rolnicze.

Z informacji GUS wynika, że dochód z tytułu uprawy ziemi uzyskany w 2012 r. przez pozwanego wyniósł 13.495,80 zł.

Pozwany zaprzeczał, że uzyskuje dochody z pracy w innych gospodarstwach rolnych, np.: kosząc kombajnem. Jego głównym źródłem utrzymania w ostatnim czasie były zasiłki chorobowe i uzyskane wspólnie z bratem dotacje (k. 216).

Oprócz małoletnich P. i A. K. (1), pozwany posiada – A. K. (2) (około 6 lat)- fakt bezsporny.

Pozwany nie udowodnił poprzez akt stanu cywilnego, iż posiada dziecko M. K. (2) (około 3 lat), przedstawicielka ustawowa bowiem zaprzeczyła temu faktowi, w związku z czym sąd uznał ten fakt za nieudowodniony przez twierdzącego – art.232 kpc

Pozwany kwestionował wzrost kosztów utrzymania małoletnich powodów. Nadmieniał przy tym, iż zawyżone są w szczególności koszty odzieży, ponieważ przekazuje małoletnim paczki z ubraniami pochodzącymi od jego siostry mieszkającej w USA, więc przedstawicielka ustawowa ponosi znikome wydatki na ubrania dzieci (pismo pozwanego k. 17). Potwierdzała powyższe, częściowo, zeznająca w charakterze świadka J. M. (zeznania konkubiny pozwanego k. 243-244). Jako zawyżony, pozwany określał również przedstawiany przez przedstawicielkę ustawową koszt żywienia małoletnich powodów, twierdząc, że mięso, wędliny, owoce i warzywa mają zapewnione z własnych upraw i hodowli dziadków, z którymi mieszkają. Pozwany wskazywał ponadto na dobrą sytuację materialną przedstawicielki ustawowej, która, jego zdaniem, oprócz wynagrodzenia podstawowego uzyskuje również premie, o czym świadczyć miały kupowane przez nią kosztowne prezenty świąteczne i jądanie z dziećmi w restauracjach (pismo pozwanego k. 17). Pozwany twierdził również, że przedstawicielka ustawowa w ostatnim czasie nabyła działkę budowlaną, na której zamierza wybudować dom (pismo pozwanego k. 29). Nie przedłożył jednak na tę okoliczność żadnych dowodów, ani wniosków dowodowych - Sąd uznał powyższe twierdzenia za nieudowodnione.

Pozwany w trakcie rozprawy dnia 22 sierpnia 2013 r. wnosząc o obniżenie alimentów stwierdził jednocześnie, że nie może płacić alimentów w wyższej wysokości niż 200-300 zł, czyli niemalże w dotychczasowej wysokości (stanowisko pozwanego zajęte do protokołu rozprawy k. 76).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zakres obowiązku alimentacyjnego (rozumianego w myśl art. 128 k.r.o. jako obowiązek utrzymania i wychowania dziecka) zależy od zakresu usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości osoby zobowiązanej – art. 135 § 1 k.r.o. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego - w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 § 2 k.r.o.).

Artykuł 138 k.r.o. stanowi zaś, że w razie zmiany stosunków można żądać modyfikacji orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Podstawę do takiej zmiany ustalono umową lub też orzeczeniem pułapu świadczeń stanowić może jedynie istotna i trwała zmiana w/w okoliczności. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, iż rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku ustalającego pułap świadczenia ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

Wobec powyższego Sąd prowadził postępowanie zmierzające do ustalenia, czy owa istotna zmiana nastąpiła w okolicznościach przedmiotowej sprawy zarówno w kierunku podwyższenia świadczeń alimentacyjnych, jak też ewentualnego ich obniżenia.

Po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł ostatecznie do przekonania, że okoliczności niniejszej sprawy nie pozwalają na przyjęcie, by nastąpiła „zmiana stosunków” w rozumieniu art. 138 k.r.o. Od daty ostatniego wyrokowania w przedmiocie wysokości alimentów należnych od pozwanego D. K. na rzecz małoletnich A. i P. rodzeństwa K. minęły niespełna 2 lata i w życiu małoletnich, jak też jego rodziców nastąpiły pewne zmiany, jednakże nie uzasadniają zmiany orzeczenia dotyczącego wysokości obowiązku alimentacyjnego ani w kierunku jego obniżenia, ani podwyższenia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do powództwa głównego wskazać należy, iż w sposób istotny nie zmieniły się usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów.

Porównując stan istniejący w dacie ostatniego rozstrzygnięcia o wysokości świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletnich powodów ze stanem obecnym należy stwierdzić, iż w okresie niecałych dwóch lat, jaki upłynął od tejże daty, nie nastąpiło istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych.

W tym miejscu zauważyć należy, że jak w każdej sprawie alimentacyjnej, tak też i w tej, można byłoby podnosić, że na dziecko chciałoby się wydać jak najwięcej tak, aby dać mu nie tylko to, co potrzebne i niezbędne, ale także to, czego pragnie i to, co by mu się przydało – jednakże nie można zapominać, że choć w dzisiejszych czasach można wydać na dziecko praktycznie każdą kwotę, jednak wszystko zależy od sytuacji i możliwości finansowych rodziców, od tego, czy i na ile starają się zapewnić mu byt oraz ile potrzebują także na własne utrzymanie, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, która nie może być interpretowana jedynie na korzyść uprawnionych. Ponadto podkreślić należy, że istota świadczeń alimentacyjnych wiąże się z zapewnieniem uprawnionemu utrzymania niezbędnego, koniecznego, podstawowego i bieżącego.

W ocenie Sądu, rzeczywiście mogło dojść do zwiększenia się potrzeb małoletnich P. i A. rodzeństwa K. w zakresie płatnej częściowo opieki dentystycznej, wyżywienia i ubrania, jednak potrzeby te mogą być zaspokajane w dotychczasowy sposób. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż małoletni mieszkają w warunkach wiejskich u dziadków, którzy trudnią się hodowlą i prowadzą własne gospodarstwo rolne, a co za tym idzie, ich zwiększone potrzeby żywieniowe mogą być zaspokajane również płodami z tego gospodarstwa. Z doświadczenia życiowego wiadomo, że prowadzenie własnego gospodarstwa rolnego daje możliwość dysponowania własnymi produktami. Mimo więc, że potrzeby żywieniowe małoletnich wzrosły od czasu ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów, to

jednak, w ocenie Sądu, nie doprowadziło to do zwiększenia się kosztów utrzymania małoletnich. Co do zwiększonych potrzeb związanych z ubraniem, Sąd wziął pod uwagę okoliczność, że nieznaczną część odzieży i obuwia zapewnia małoletnim powodom – pozwany D. K.. Także więc i w tym zakresie koszt utrzymania małoletnich nie wzrósł. Jeżeli chodzi o wskazywany przez przedstawicielkę ustawową koszt leczenia dentystycznego małoletnich i związane z tym koszty dojazdów do dentysty, Sąd zwrócił uwagę, iż w trakcie ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym D. K., brane były pod uwagę koszty dojazdów do logopedy. W chwili obecnej zmienił się więc jedynie cel dojazdów, a nie koszt z tym związany.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd nie podzielił twierdzeń ustawowej przedstawicielki, iż rodzaj i wielkość usprawiedliwionych potrzeb, a co za tym idzie - koszt utrzymania powodów wzrósł w zasadniczy sposób.

Przechodząc do oceny „majątkowych i zarobkowych możliwości zobowiązanych do alimentacji” Sąd miał na względzie, że rozumie się przez to określenie nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Jeśli chodzi o sytuację ustawowej przedstawicielki od 2012 roku nie uległa ona poprawie. W ocenie Sądu, M. K. (1) w pełni wykorzystuje przy tym swoje możliwości zarobkowe. Prowadzi na własny rachunek działalność gospodarczą, która przynosi jej dochody. Nie posiada przy tym żadnych znacznych zobowiązań finansowych. Nadal korzysta z finansowej i rzeczowej pomocy swoich rodziców.

Odnosząc się do sytuacji zarobkowej i majątkowej pozwanego stwierdzić należy, że co prawda, w toku postępowania próbował wykazać, iż jego sytuacja bardzo się pogorszyła, jednakże mimo posiadanych chorób, nie doszło po jego stronie do zmiany sposobu zarabkowania. Pozwany D. K. nadal utrzymuje się z gospodarstwa rolnego prowadzonego wspólnie z bratem oraz z otrzymywanych na ten cel dotacji. O ciągłej pracy pozwanego w gospodarstwie świadczą przede wszystkim regularnie dokonywane zakupy paliwa do maszyn rolniczych.

Przedstawicielka ustawowa nie wykazała, aby pozwany D. K. pracował gdziekolwiek „na czarno”. O nie podejmowaniu przez niego żadnego dodatkowego zatrudnienia świadczą również zeznania świadka, J. M. – matki syna pozwanego, tj. A. K. (2), która zeznała, że pozwany często pomaga jej w opiece nad dzieckiem, zostając z nim w czasie choroby w domu, gdy musi iść do pracy. Świadek potwierdziła również zły stan zdrowia pozwanego oraz jego słabą sytuację finansową, wskazując, że pozwany nie przekazuje jej pieniędzy na utrzymanie syna, lecz przywozi jajka, ziemniaki, surowe mięso (zeznania świadka k. 242).

O niepolepszonej sytuacji finansowej pozwanego świadczą również zeznania świadka, Z. K., który potwierdził, że kilkakrotnie pożyczał pozwanemu pieniądze na zakup paliwa, tj. płacił za nie swoją kartą kredytową. Świadek na potwierdzenie tej okoliczności przedstawił również zestawienie transakcji (...) Banku (zeznania k. 241).

O ile więc można stwierdzić, iż od ostatniego orzekania o wysokości alimentów wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów, o tyle wzrost ten nie uzasadnia zmiany dotychczasowego rozstrzygnięcia o wysokości alimentów po stronie pozwanego z uwagi na jego możliwości. Udział finansowy ojca określony na kwotę po 300 zł na każde dziecko miesięcznie, jest bowiem aktualnie adekwatny do jego możliwości zarobkowych i majątkowych.

Łączna suma obciążenia alimentacyjnego pozwanego, czyli 600 zł miesięcznie odpowiada, zdaniem Sądu, możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego.

W pozostałym zakresie potrzeby powodów będzie zaspokajać matka, która również jest zobowiązana do partycypowania w kosztach utrzymania dzieci.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo główne jako zawyżone i nie znajdujące uzasadnienia w świetle przesłanek art. 133 § 1 k.r.o., 135 k.r.o. i 138 k.r.o. (pkt. I wyroku).

Sąd oddalił powództwo wzajemne o obniżenie alimentów (pkt. II wyroku), biorąc pod uwagę zarówno okoliczności występujące po stronie powoda wzajemnego D. K. jako zobowiązanego do alimentacji, który nie wykazał, aby zmniejszyły się jego możliwości zarobkowe i majątkowe, jak również po stronie uprawnionych do alimentów małoletnich dzieci, których zakres usprawiedliwionych potrzeb i koszt utrzymania z pewnością się nie zmniejszył, a nawet wzrósł. Wskazywany przez niego argumenty, iż pogorszył się jego stan zdrowia, nie mogą skutkować pozbawieniem dzieci środków niezbędnych do zaspokojenia ich usprawiedliwionych potrzeb. Ponadto Sąd wziął pod uwagę oświadczenie pozwanego, że nie może płacić alimentów w wyższej wysokości niż 200-300 zł (protokół k. 76). Oznacza to, że wysokość ostatnio ustalonych alimentów, jest w zasięgu jego możliwości zarobkowych.

Z uwagi na charakter sprawy Sąd na mocy art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanego D. K. nieziszczonymi kosztami sądowymi.